

[Poulsgaard.]

til efterretning, men jeg skal gøre mit til, at det lovforslag, der skal til behandling i efteråret 1974, ikke bliver til lov, og at der kommer til at stå, at fritidsundervisning er en privatsag, som ikke rager staten.

Undervisningsministeren (Tove Nielsen):

Jeg er sådan set ked af, at hr. Poulsgaard ikke kan se forskel på stat og kommune. Jeg synes ellers, jeg gjorde et godt forsøg på at forklare, hvilken forskel der var på, hvad staten skulle yde, og hvad kommunen skulle yde, og hvad der var et rent kommunalt anliggende, som staten overhovedet ikke kunne og skulle blande sig i.

Og så må jeg bare lige understrege, at vi har at overholde gældende lov. Vi kan lave om, og det er det, vi skal diskutere, men så længe loven gælder, må også vi overholde den.

Edele Kruchow (RV):

Jeg vil gerne i anledning af, at hr. Poulsgaards spørgsmål er formet således, at man kunne tro, der var en gruppe mennesker, der havde fundet ud af en særlig form for misbrug i Roskilde, spørge, om jeg har forstået ministerens svar rigtigt, at der altså ikke er tale om nogen form for misbrug fra en bestemt gruppe menneskers side, uanset om det er kommunen eller staten, der betaler. Det synes jeg er ret vigtigt.

Undervisningsministeren (Tove Nielsen):

Jeg kan svare ganske kort. Jeg har ikke på nogen som helst måde villet give udtryk for, at der fandt misbrug sted.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af **Freddy Madsen (DKP)** til finansministeren:

„Vil ministeren tage skridt til at sikre, at udbetalinger fra Lønmodtagernes Garantifond i fuldt omfang (løn inkl. fradraget kildeskat) anmeldes som privilegerede krav i de pågældende konkursboer?“

(Spm. nr. 227).

Skriftlig begrundelse.

Jeg er blevet bekendt med et eksempel, der viser, at Lønmodtagernes Garantifond

kun beregner det nettobeløb, de udbetaler til lønmodtageren, som løn. Dette indgår dermed som privilegeret krav i boet. Den tilbageholdte kildeskat indgår derimod blandt de øvrige krav. Jeg mener, at skatten er en del af den tilgodehavende løn og derfor må indgå i de privilegerede krav som en del af lønnen. Resultatet af den nuværende ordning er naturligvis et indtægtstab for staten.

Freddy Madsen (DKP):

Baggrunden for spørgsmålet er de regler, der er givet for udbetalinger fra Lønmodtagernes Garantifond, og som er aftrykt i beretningen fra Lønmodtagernes Garantifond. Jeg vil gerne have lov til at nævne et afsnit herfra, hvori der står: garantien omfatter krav på løn og andet vederlag, erstatning for afbrydelse af arbejdsforholdet, godtgørelse i forbindelse med opsigelse eller afbrydelse af arbejdsforholdet samt feriegodtgørelse, såfremt kravene er eller i tilfælde af konkurs ville være privilegerede. Det er den sidste sætning, jeg hæfter mig ved. Garantien omfatter altså ikke kildeskatten i dette tilfælde. Ved første øjekast synes det meget rimeligt, idet det tilsyneladende kun vil betyde overførsel fra den ene del af statskassen til den anden. Sagen er imidlertid mere kompliceret, end det umiddelbart kan se ud til. Det hedder videre i reglerne: fonden indtræder i lønmodtagernes krav mod arbejdsgiverne i det omfang, fonden har dækket kravene.

Det er her, problemet ligger, som jeg er blevet opmærksom på i en ganske konkret sag. Adskillelsen mellem løn og kildeskat gør, at kun lønnen minus kildeskat anmeldes som privilegeret krav, medens det, så vidt jeg er orienteret, overlades til kommunerne at gøre krav på skatten, der således kommer længere nede i rækken blandt de øvrige kreditorer. Herigennem taber staten penge, og uanset at det måske ikke drejer sig om de helt store beløb, finder jeg, at princippet er uantageligt.

Det må fastholdes, at kildeskatten er en del af lønnen, det er lønmodtagernes bidrag til den fælles husholdning. Hvis vi forestillede os, at Lønmodtagernes Garantifond var blevet indført, før vi fik kildeskat, ville dette problem overhovedet have været utænkeligt. Det må derfor være rimeligt, at